

ორქიდები

გულს უხდება იყოს დადაგული,
გულს უხდება იყოს დაჩეხილი,
როგორც ბროწეული _ წითლად დახანძრული,
როგორც მეომარი _ ხმლებით აჩეხილი.

გრძნობებს მოზღვავებულთ ძველი მოგონებით
კერვინ დაუდგება, ვგონებ, ბარიერად,
და გადმოიფრქვევა მწერლის შთაგონებით
ყვითელ მუყაოზე მორცხვ, ცისფერ იებად,
წითელ ვარდებად და ზამბახებად, თეთრ ორქიდებად...

და ალბათ იცის მან _ ვისაც ერგო,
და ალბათ მიხვდა ის _ ვისაც სურდა,
გრძნობააშლილი და არეული
გულის ღაღადი ამით დასრულდა ...

13.06.2013